

РЕШЕНИЕ

№ 12220

гр. София, 08.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 12.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **7169** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 11, ал. 10 от Валутния закон (ВЗ).
Образувано е по жалба на Х. Й. /Н. О./, турски гражданин, [дата на раждане] , в М., Република Турция, притежаващ, документ за самоличност-паспорт № , издаден на 29.08.2022 г. от Република Турция, действащ чрез адвокат А. Г. Г. от АК-Х., съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу Решение № 32-914810/01.07.2024 г. на директора на ТД Митница Б., с което са задържани за срок от 30 дни парични средства в размер на 514 000,00 евро и 60 000,00 щатски долара, собственост на жалбоподателя. Излагат се доводи за незаконосъобразност на оспорваното решение поради издаването му в противоречие с материалния закон, нарушение на установената форма, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в несъответствие с целта на закона. По същество се оспорва извода на органа за съмнения за произхода на паричните средства. Освен това се твърди, че преди издаването на обжалваното решение административният орган не е предоставил възможност на жалбоподателя да представи доказателства и да даде обяснения относно произхода на паричните средства. Жалбоподателят счита, че описаните в решението фактически обстоятелства не отговарят на обективната истина и липсват основателни съмнения за произхода на парите, които да обуславят задържането им. Иска се отмяната на Решение № 32-914810/01.07.2024 г. на директора на ТД Митница Б. като незаконосъобразно.

В проведени по делото открити съдебни заседания жалбоподателят не се явява лично

и не се представлява. Поддържа жалбата чрез писмена молба от адв. Г.. Поддържа искането за отмяна на оспорваното решение на директора на ТД Митница Б.. Претендира разноски по делото, включително за присъждане в полза на адв. Г. на адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 3 от Закон за адвокатурата.

Ответникът - директор на ТД Митница Б., се представлява от процесуален представител – юрк. Ч.. Оспорва жалбата като неоснователна чрез представено писмено становище. Счита, че административният акт е законосъобразен. Излага аргументи, че е обосновано разпореденото задържане на паричните средства поради съмнения, че са свързани с престъпна дейност. Изразява искане за отхвърляне на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, Трето отделение, 16-ти състав, след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 30.06.2024 г., в 22:50 часа, на МП „Капитан А.“ на трасе „Изходящи леки автомобили и автобуси“ е пристигнал автобус, марка М. Б., с рег. № 34HVZ247, собственост на Н., на път от Румъния към Турция, в който пътувал жалбоподателят, заедно с още осем пътници (общо 9 пътници), шофьорът М. YIGIT, втори водач и един стюард. По делото е представен пътнически лист, в който е отразено, че на тази дата и в това превозно средство са пътували 9 пътници, сред които и „О. Н.“ под № 8 от таблицата.

Преди проверка на автобуса митническите органи поканили устно водачите и пътниците да декларират пренасяните и/или превозваните от тях стоки - акцизни стоки, стоки с търговски характер, благородни метали и скъпоценни камъни и изделия със и от тях, парични средства в левове и друга валута, валутни ценности. Лицата не са декларирали нищо. При митническата проверка на автобуса същият е съпроводен от служител на ТД Митница Б. П. С. за извършване на рентгенов контрол, при което са маркирани четири зони с подозрение за извършване на физически контрол. В резултат от такъв, извършен на основание чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗМ в гаража на трасе „Входящи леки автомобили и автобуси“, в зоната на леглото за почивка са установени фабрични кухни от ляво и от дясно на автобуса, пригодени като тайници, в които е открита недекларирана сума в размер на 514 000 евро и 60 000 щатски долара (левава равностойност общо в размер на 1 114 917,82 лв.). Същите са преброени в присъствието на Х. Й.. Банкнотите били увити в черни полиетиленови пликове. Паричните средства са установени като собственост на жалбоподателя Х. Й. (пътник в автобуса и служител на транспортната фирма) след беседа с пътниците и персонала и заявление от негова страна в този смисъл. На Х. Й. е извършен личен преглед, при което не са констатирани нарушения. На основание чл. 16, ал. 1, т. 5 от ЗМ, от същия е поискано писмено обяснение, което е приложено по делото. В същото заявява, че парите са негова собственост и че той ги е поставил в тайника. Не дава обяснения за произхода им. За проверката е съставен протокол за извършена митническа проверка № 24BG001015M028970/код на МУ/ГКПП BG001015/30/06/2024 г. от 30.06.2024 г.

Паричните средства били без доказан произход, поради което митническите органи са съставили АУАН № BG01072024/1000/B-1964 от 01.07.2024 г. срещу жалбоподателя съгласно чл. 238в, ал. 1 от ЗМ и на основание чл. 41 от ЗАНН са били задържани същите, които впоследствие са били предадени на разследващ митнически инспектор

в ТД Митница Б. за отговорно пазене и съхранение с приемо-предавателен протокол от 01.07.2024 г. Паричните средства са приобщени като веществени доказателства по образувано в условията на неотложност по смисъла на чл. 212, ал. 2 от НК срещу жалбоподателя наказателно производство - ДП № 72/24 г. по описа на ТД Митница Б., водено за престъпление по чл. 251 от НК, във връзка с което Х. Й. е задържан за 24 часа със Заповед рег. № 42/Екз.1,2,3,4 от 01.07.2024 г.

В декларация за паричните средства, приложена по делото, която е попълнена служебно на основание чл. 5, § 3 от Регламент (ЕС) № 2018/1672, с оглед наличната по случая информация е попълнено, че Х. Й. е единствен собственик на парите и че са с произход от печалби от капитал (дивиденди, печалби от инвестиции, лихви, застраховки и др.) и са предназначени за капиталови инвестиции - депозити по банкови сметки, застрахователни плащания и др.

На основание чл. 11, ал. 3 от ВЗ за процесния случай и предприетите действия е уведомен директорът на ТД Митница Б. с докладна записка с рег. № 32-913840 от 01.07.2024 г.

Директорът на ТД Митница Б. е приел, че са налице съмнения за произхода на паричните средства, обосноваващи извод за съмнения за движението им с незаконни цели, които са заплаха за финансовите интереси на ЕС съгласно уредбата в Регламент (ЕС) 2018/1672, поради което е издал Решение № 32-914810/01.07.2024 г., с което на основание чл. 11, ал. 1 и ал. 4 от Валутния закон и чл. 59 от АПК временно са задържани парични средства в общ размер на 514 000,00 (петстотин и четиринадесет хиляди) евро и 60 000,00 (шестдесет хиляди) щатски долара, собственост на Н. О. (Х. Й.), [дата на раждане] год., в М., документ за самоличност № , издаден на 29.08.2022 г., от Република Турция, с адрес: Република Турция, I., S. T. МАН. А. САД. № 27-4, за срок от 30 дни, считано от 01.07.2024 г.

В мотивите на решението е посочено, че в конкретния случай може да се направи извод, че са налице признаци, че пренасяните парични средства са свързани с престъпна дейност по чл. 3, т. 4, б. „г“ и „е“ от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията. Изложено е, че недекларирането на паричните средства пред митническите органи на РБ цели умишленото избягване на предоставяне на данните, посочени в чл. 3, § 2 от Регламент (ЕС) 2018/1672, сред които са и данни за собственика и крайния получател на паричните средства, техния икономически произход и предназначение, както и данни за движението им (транспортния маршрут), като укриването на тези данни предполага, че тяхното деклариране би могло да доведе до неблагоприятни последици за приносителя, собственика и/или крайния получател. В допълнение е посочено, че не са представени от Х. Й. никакви данни за произхода и предназначението на паричните средства, нито обяснения защо се пренасят в брой, а не по банков път. Последното във връзка със самия факт на направения опит за укриването на парите в специално изградени тайници в превозното средство е довело органа до извод, че се цели прикриване на естеството, източника, движението, правата по отношение на парите или собствеността върху тях, което поражда основателни съмнения, че същите могат да са с произход от престъпление или друго общественоопасно деяние. Като

допълнителен мотив органът е посочил, че му е служебно известно, че това не е първият случай, в който чрез превозни средства на транспортна компания Н. се пренасят парични средства през държавната граница, като не се изпълнява задължението паричните средства да бъдат декларирани. Административният орган се позовава на нарушение, извършено от шофьор на транспортната компания на 24.03.2023 г., в 23:00 ч., на МП „Капитан А.“, на трасе „Изходящи леки автомобили и автобуси“, при което в пътуващ от Румъния за Турция автобус на компанията „Н.“ са били открити недеklarирани парични средства в размер на 175 440,00 евро и 19 600,00 щатски долара във фабрична кухня, намираща се от левия край на стълбите, при средната врата на автобуса, водещи към пътническия салон. Срещу шофьора С. К. (С. К.) е образувано бързо производство № 34/2023 по описа на ТД Митница Б. за престъпление по чл. 251, ал. 1 от НК. Случаят е приключил с влязъл в сила съдебен акт – Споразумение № 135 от 26.06.2023 г. по НОХД № 20235620200332/2023 г. по описа на Районен съд – Свиленград.

Решение № 32-914810/01.07.2024 г. на директора на ТД Митница Б. е връчено на Х. Й. на 01.07.2024 г. с писмо рег. № 32-914831 от 01.07.2024 г., в което е посочено, че се приканва същият да представи документи, доказващи произхода и предназначението на паричните средства, всички други документи, които имат отношение към случая, да даде писмени обяснения относно причината, поради която парите не са прехвърлени по електронен път, както и за други обстоятелства, които имат отношение към случая. При връчването е осигурен преводач – И. В., видно от отбелязването в акта.

С оглед предприемане на действия по компетентност за установяване на факти и обстоятелства, обосноваващи задържането на паричните средства с други правни инструменти, са сезирани Дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС, определена като звено за финансово разузнаване (ЗФР) по смисъла на чл. 2, пар. 1, буква „к“ от Регламент (ЕС) 2018/1672 и КОНПИ, ТД - П.. Изпратени са запитвания до дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ към Централно митническо управление на Агенция „Митници“, както и до СКЦ - Капитан А..

Досъдебно производство срещу Х. Й. е образувано на основание чл. 212, ал. 2 от НПК със следното действие по разследването – оглед на местопроизшествие. Случаят е докладван по реда на НПК на дежурен прокурор от Районна прокуратура – Х. – ТО С.. По делото са представени материалите от досъдебното производство, включително постановление на разследващ митнически инспектор при ТД Митница Б. от 01.07.2024 г. за привличане на Х. Й. в качеството му на обвиняем. В проведен разпит на обвиняем от 01.07.2024 г. Й. е заявил, че работи като шофьор в „Х. Б. Туризм“ и няма никакви дялове в дружеството. Категорично е отказал да даде обяснения относно собствеността на процесните парични средства, предмет на деянието. Дава обяснения кога и как е скрил парите в автобуса, в изградени лично от него тайници, включително е описал, че ги е опаковал в 32 черни полиетиленови плика, увити с тиксо.

По ДП са проведени разпити на двама свидетели – двамата шофьори – Н. Читак и М. И., като и двамата са потвърдили, че преди започване на митническата проверка са били поканени от митническите органи да декларират подлежащи на деклариране обстоятелства, в т.ч. пари, акцизни стоки и други вещи, като никой в автобуса не е декларирал нищо. Същото са заявили по време на разпитите и разпитаните служители, извършили проверката – С. С. и П. С..

По делото са приети приложенияте към административната преписка писмени доказателства, както и представената от ответната страна заповед за компетентност на административния орган, издал оспорения акт.

Допълнително е представен документ на турски език, с превод на български език, съгласно който на 15.02.2022 г. е сключен договор, по силата на който И. Г. дава на Х. Й. 600 000 евро с цел да създаде компания, подходяща за транспортния сектор в Румъния, както и да купи подходящи автобуси, които могат да се използват за превоз на пътници. Компанията следва да бъде създадена на името на Х. Й. и цялата отговорност ще принадлежи на него, като същият дължи на И. Г. 50 % от годишната печалба, платими през януари всяка година.

Ответникът оспорва горния писмен документ поради непредставянето му в административното производство без основателна причина и след като жалбоподателят е бил поканен да представи всички данни, относими към случая.

При така установените факти, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК от надлежна страна и при наличие на правен интерес, в предвидената от закона писмена форма, срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

При проверката съдът следва да прецени дали актът е издаден от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 11, ал. 1 от Валутния закон /редакция ДВ, бр. 82 от 2023 г., действаща към момента на издаване на оспорения акт/, митническите органи могат да задържат парични средства до 30 дни от деня на задържането, когато задължението за деклариране на придружени парични средства по чл. 10а, ал. 2 или чл. 10б, ал. 2 не е изпълнено или задължението за оповестяване на непридружени парични средства по чл. 10в, ал. 2 и 3 не е изпълнено, или са налице основателни съмнения или данни, че паричните средства, независимо от тяхната стойност, са свързани с престъпна дейност. Съгласно ал. 2 и ал. 3 от чл. 11 на ВЗ, за извършения контрол на парични средства се съставя протокол, а паричните средства се задържат с разписка по чл. 15, ал. 2, т. 9 от Закона за митниците. Митническите органи могат да изискват доказателства за собственост, икономически произход на средствата и предназначението им. На основание чл. 11, ал. 3, митническите органи в рамките на деня на задържането или най-късно до следващия работен ден уведомяват директора на териториалната дирекция на Агенция „Митници“, на чиято територия са задържани паричните средства, и компетентните органи за предприемане на действия по компетентност. Информация за задържането се предоставя и на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“. В уведомлението до дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ се посочват териториалната дирекция на Агенция „Митници“ и другите органи, уведомени за задържането. Нормата на ал. 4 на чл. 11 от ВЗ предвижда, че директорът на компетентната териториална дирекция на Агенция „Митници“ по ал. 3 или оправомощено от него длъжностно лице издава решение за временно задържане на паричните средства в срок до 7 дни от деня на задържането. В ал. 11 е предвидено, че

при задълбочена оценка от необходимостта и пропорционалността на по-нататъшно временно задържане органът по ал. 4 може да издаде решение за удължаване срока на временното задържане най-много до 90 дни от деня на задържането.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган - директор на ТД Митница Б. при условията на заместване съгласно Заповед № 714/10.06.2024 г. на директора на Агенция „Митници“, с която поради ползване на отпуск за временна нетрудоспособност на титуляря на длъжността е наредено за периода от 10.06.2024 г. до завръщането на директора на ТД Митница Б., но за не повече от 30 дни, И. Д. Д. – заместник-директор на териториална дирекция в Агенция „Митници“ - ТД Митница Б., да изпълнява функциите на директор на ТД Митница Б.. С оглед на разпоредбата на чл. 11, ал. 4 от Валутния закон, която определя компетентния орган и предвижда възможност за делегиране на правомощията му, както и на представената заповед, съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентен по място, материя и степен орган.

Административният акт е в писмена форма и съдържа подробни фактически и правни основания, като е изложена релевантната за случая фактическа обстановка и съответстващата ѝ нормативна уредба. Административният орган е направил задълбочен и обоснован анализ на събраните данни, които водят до извод, че в случая са налице основания да се счита, че процесните парични средства са с произход от престъпна дейност или са свързани по друг начин с такава, което налага за защита на финансовите интереси на ЕС същите да бъдат задържани до изясняване на случая за срок от 30 дни.

Съгласно чл. 10а, ал. 2 от ВЗ (в ред. ДВ бр. 82 от 29.09.2023 г.), пренасянето на парични средства в размер 10 000 евро или повече или тяхната равностойност в левове или друга валута през границата на страната за или от трета страна подлежи на деклариране пред митническите органи при условията и по реда, предвидени в чл. 3, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕС) 2018/1672 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно контрола на паричните средства, които се внасят в Съюза или се изнасят от него, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1889/2005 (ОВ, L 284/6 от 12 ноември 2018 г.).

С нормата на чл. 11, ал. 1 от ВЗ е транспониран чл. 7, § 1 от Регламент (ЕС) 2018/1672, съгласно който компетентните органи могат временно да задържат парични средства по силата на административно решение в съответствие с условията, предвидени в националното право, когато: а) задължението за деклариране на придружени парични средства по член 3 или задължението за оповестяване на непридружени парични средства по член 4 не е спазено; или б) са налице признаци, че паричните средства, независимо от тяхната стойност, са свързани с престъпна дейност. § 3 на същия член предвижда, че срокът на временно задържане е строго ограничен съгласно националното право до времето, необходимо на компетентните органи да установят дали обстоятелствата по случая оправдават по-нататъшно задържане. Срокът на временно задържане не може да надхвърли 30 дни. След като компетентните органи извършат задълбочена оценка на необходимостта и пропорционалността на по-нататъшно временно задържане, те могат да вземат решение за удължаване на срока на временно задържане най-много

до 90 дни. Ако в рамките на този срок не се вземе решение за по-нататъшно задържане на паричните средства или ако се вземе решение, че обстоятелствата по случая не оправдават тяхното по-нататъшно задържане, паричните средства незабавно се предоставят на: а/ лицето, от което са задържани временно парични средства в ситуациите, посочени в член 3 или 4; или б/ лицето, от което са задържани временно парични средства в ситуациите, посочени в член 6, параграф 1 или параграф 2.

Съгласно § 28 от преамбюла на Регламент (ЕС) 2018/1672, „като се има предвид че движенията на паричните средства, които подлежат на контрол в съответствие с настоящия регламент, се осъществяват през външните граници и предвид трудността да се действа, след като паричните средства са напуснали граничния пункт на влизане или излизане, както и на свързания с това риск, ако дори малки количества се използват незаконно, компетентните органи следва да имат възможност временно да задържат парични средства при определени обстоятелства при спазване на принципите за взаимозависимост и взаимоограничаване: на първо място, когато задължението за деклариране или за оповестяване на паричните средства не е било изпълнено, и на второ място, когато има признаци за престъпна дейност, независимо от размера на паричните средства и независимо дали са придружени или не придружени парични средства. С оглед на естеството на временното задържане и на въздействието, което то може да окаже върху свободата на движение и правото на собственост, срокът на задържане следва да бъде ограничен до абсолютния минимум, който е необходим на други компетентни органи, за да установят дали са налице основания за последваща намеса, като разследвания или задържане на паричните средства на основание на други правни инструменти. Всяко решение за временно задържане на парични средства съгласно настоящия регламент следва да се придружава от изложение на мотивите и подходящо описание на специфичните фактори, които са породили необходимостта от действие. Следва да е възможно да се удължи срокът на временно задържане на паричните средства в специфични и надлежно оценени случаи, например когато компетентните органи срещат трудности при получаването на информация за евентуална престъпна дейност, *inter alia*, когато се изисква обмен на информация с трета държава, когато документите трябва да бъдат преведени или когато е трудно да се идентифицира изпращачът или получателят в случаите на не придружени парични средства. Ако в края на периода на задържане не е взето решение за последваща намеса или ако компетентният орган реши, че няма основания за по-нататъшно задържане на паричните средства, те следва незабавно да се върнат, според случая, на лицето, от което са задържани временно паричните средства, приносителя или собственика“.

В процесното решение на директора на ТД Митница Б. са изложени мотиви, че поради недоказаност от страна на лицето на произхода на паричните средства, тяхното придобиване и предназначение, причината за пренасянето им в брой, а не по банков път, както и направения опит да се укрият същите, вероятно поради желание да се прикрие именно техния произход, предназначение и собственик, са налице признаци, че те са свързани с

„престъпна дейност“ по смисъла на чл. 2, § 1, буква „й“ от Регламент (ЕС) 2018/1672, съгласно който „престъпна дейност“ означава всяка една от дейностите, изброени в член 3, точка 4 от Директива (ЕС) 2015/849. Съгласно последната разпоредба, „престъпна дейност“ означава всеки вид престъпно участие в извършването на следните тежки престъпления: а) деяния, предвидени в членове 1-4 от Рамково решение 2002/475/ПВР; б) всяко от престъпленията, посочени в член 3, параграф 1, буква а) от Конвенцията на ООН от 1988 г. за борба срещу незаконния трафик на упойващи и психотропни вещества; в) дейностите на престъпни организации съгласно определението в член 1 от Съвместно действие 98/733/ПВР на Съвета (27); г) измама, засягаща финансовите интереси на Съюза, когато тя е най-малко толкова тежка, колкото в определението по член 1, параграф 1 и член 2, параграф 1 от Конвенцията за защита на финансовите интереси на Европейските общности (28); д) корупция; е) всички престъпления, включително данъчни престъпления по отношение на преки и косвени данъци, както са определени в националното право на държавите членки, които се наказват с лишаване от свобода или задържане с максимален срок повече от една година, или по отношение на държави членки, които имат минимален праг за престъпления в своите правни системи - всички престъпления, наказуеми с лишаване от свобода или задържане за повече от шест месеца.

Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т. 2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (който закон въвежда в националното законодателство Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията), изпиране на пари по смисъла на този закон, когато е извършено умишлено, е: укриването или прикриването на естеството, източника, местонахождението, разположението, движението, правата по отношение на или собствеността върху имущество, със знанието, че това имущество е придобито от престъпление или от акт на участие в престъпление.

Предвид това и с оглед провъзгласената с § 28 от преамбюла цел да се защитят финансовите интереси на Съюза и целите на Регламент (ЕС) 2018/1672, е предвидена правна възможност паричните средства да бъдат временно задържани за срок от 30 дни, през което време компетентните органи да установят дали обстоятелствата по случая оправдават по-нататъшното им задържане, както и необходимостта от удължаване на срока за задържане.

Предвид пренасянето на парите в брой, а не по банков път, начинът, по който са укривани, липсата на данни за собственика им, крайния получател и целта, за която се пренасят, административният орган е извел обосновано предположение, че са налице признаци, че те са свързани с престъпна дейност, попадаща в обхвата на чл. 3, т. 4, б. „г“ и б. „е“ от Директива (ЕС) 2015/849.

Горният извод се споделя напълно и от настоящия съдебен състав. Безспорно

е, че жалбоподателят не е декларира намерената у него парична сума по надлежния ред, което не се оспорва от същия и е потвърдено от разпитите на свидетелите на нарушението по гореописаното ДП. Наред с това същият не е дал обяснения за нейния произход, предназначение, причина за пренасяне през границата на ЕС. Отделно от това, банкнотите са били на място, което е необичайно за съхранение на пари, което жалбоподателят твърди, че сам е подготвил с цел да укрие паричните средства - обстоятелство, сочещо, че се касае за умисъл и цел те да бъдат укрити. Жалбоподателят не е посочил и причина, поради която паричните средства не са били трансферирани по банков път, а в брой.

Във връзка с горното следва да се посочи, че при митническата проверка, след установяване на укритите банкноти, жалбоподателят не е дал никакви обяснения за произхода или за предназначението им. При проведения в хода на ДП разпит след привличането му като обвиняем е заявил категорично, че не желае на този етап да дава обяснения за произхода на парите. Едва в съдебното производство същият представя гореспоменатия договор с И. Г., като преди това по никакъв начин не е направил връзка между установените парични средства и договорното основание за владението им нито пред митническите органи, нито пред директора на ТД Митница Б., нито пред разследващия митнически инспектор при ТД Митница Б.. Единствено е заявил, че са негова собственост. Поради това съдът не кредитира договора като надеждно писмено доказателство, доколкото, ако то е съществувало при издаване на акта, е било в интерес на жалбоподателя да се позове на него поне устно, което той не е сторил. В тази връзка административният орган е издал оспорения акт при съобразяване на наличните данни и той се явява обоснован. На следващо място, съдът намира, че сам по себе си посоченият договор не е основание за обратния извод, предвид това че същият урежда отношенията между страните във връзка с една инвестиция, която е без конкретни параметри, клаузите са много общи, без посочен срок на действие, което е основен реквизит на всеки договор. Освен това от съдържанието на договора не може да се изведе категоричен извод за фактическото предаване на паричните средства, както и начина, по който това е станало – в брой или по банков път. От друга страна, съгласно договора са „дадени“ 600 000 евро, а предмет на нарушението в процесния случай са 514 000 евро и 60 000 щатски долара. Последното разколебава извода, че именно получени по този договор пари са открити при процесната митническа проверка.

От изложеното следва, че са налице признаци, обосноваващи извода, че паричните средства са свързани с престъпна дейност, попадаща в обхвата на чл. 3, т. 4, б. „г“ и б. „е“ от Директива (ЕС) 2015/849. Предвид това и с оглед провъзгласената цел да се защитят финансовите интереси на Съюза, както и целите на Регламент (ЕС) 2018/1672, изводът на административния орган, че са изпълнени предпоставките на чл. 11, ал. 1 от ВЗ и § 28 от преамбюла на Регламент (ЕС) 2018/1672 е надлежно обоснован с фактическите данни, събрани по делото. Поради това и необходимостта от контрол на паричните средства, които се внасят в Съюза или се изнасят от него, е налице законосъобразно задържане на процесната сума при правилно приложение на чл. 7, § 1, б. „а“ и „б“ от Регламент (ЕС) 2018/1672, както и чл. 11, ал. 1 от ВЗ,

до времето, необходимо на компетентните органи да установят обстоятелствата по случая.

По възраженията на процесуалния представител на жалбоподателя, че за едно и също престъпление същият понася и наказателна, и административна санкция, съдът намира, че не е налице нормативна пречка за това. Напротив – мярката задържане на парични средства по чл. 11, ал. 1 от ВЗ е предвидена при съмнения за връзка на същите с престъпна дейност с цел защита на финансовите интереси на Съюза и е ограничена до срок, необходим на компетентните органи за изясняване на случая. Същата няма характер на санкция, поради което не е налице кумулиране на наказания.

По изложените съображения съдът намира, че оспореното Решение № 32-914810/01.07.2024 г., издадено от директор на ТД Митница Б., с което на основание чл. 7, § 1, б. „а“ и „б“ от Регламент (ЕС) 2018/1672 на Европейския парламент и на Съвета от 23.10.2018 г. относно контрола на паричните средства, които се внасят в Съюза или се изнасят от него, и за отмяна на Регламент (ЕО) 1889/2005 г., както и чл. 11, ал. 1 от ВЗ, вр. с чл. 10а, ал. 1 от ВЗ, е разпоредено временно задържане на парични средства в размер на 514 000 евро и 60 000 щатски долара, от Х. Й., за срок от 30 дни, считано от 01.07.2024 г., е законосъобразно, респ. постановено при липса на отменителните основания по чл. 146 от АПК, поради което жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена като такава.

При този изход на делото и своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, в полза на Агенция Митници следва на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във вр. с чл. 37 от Закон за правната помощ, във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, 16 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. Й. /Н. О./, турски гражданин, [дата на раждане] , в М., Република Турция, притежаващ, документ за самоличност - паспорт № , издаден на 29.08.2022 г. от Република Турция, действащ чрез адвокат А. Г. Г. от АК-Х., съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу Решение № 32-914810/01.07.2024 г. на директора на ТД Митница Б., с което са задържани за срок от 30 дни парични средства в размер на 514 000,00 евро и 60 000,00 щатски долара, считано от 01.07.2024 г.

ОСЪЖДА Х. Й. /Н. О./, турски гражданин, от [населено място], Република Турция, притежаващ, документ за самоличност - паспорт № , да заплати на Агенция „Митници“, разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 (сто) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, чрез Административен съд София-град, в 14 - дневен срок от деня на съобщението му на страните.

СЪДИЯ: